

**PARAULES DE CLOENDA DE LA SESSIÓ
DE RECEPCIÓ COM A ACADEMIC NUMERARI
DE L'IL·LM. SR. ANTONIO RECIO CÓRDOVA**

Salutacions,

I.- Celebrem avui sessió pública i solemne de recepció com a acadèmic numerari de l'Il·lm. Sr. Antonio Recio Córdoba.

És, per tant, per a l'Acadèmia, com acostuma a dir el president emèrit Josep Guàrdia, un dia de festa.

Festegem que l'Acadèmia s'enriqueix amb la incorporació d'un nou acadèmic, que adquireix amb el seu discurs d'ingrés la plenitud de drets a la nostra Corporació.

I que avui és un dia festiu queda palès amb la nombrosa assistència de convidats que ens acompanyen.

Permeteu-me però que obri un parèntesi per denunciar, crec que és la nostra obligació com a juristes, les reiterades violacions del dret internacional que des de fa dos mesos s'estan produint no massa lluny d'aquí, a la nostra Europa, a Ucraïna.

En aquesta situació s'escau, al meu entendre, destacar la paradoxa històrica i l'estreta relació entre aquest país que està patint i el modern dret internacional.

Efectivament, a la ciutat de Lviv (en ucraïnès), Lvov (en rus), Lemberg (en alemany) i Leópolis (en llatí), i a la seva Universitat es van formar com a juristes Hersch Lauterpacht i Rafael Lemkin.

Tots dos brillants internacionalistes van participar al judici de Nuremberg, el primer a l'equip dels juristes britànics i el segon a l'equip dels Estats Units, i van lluitar per dissenyar i introduir en el judici, nous conceptes jurídics que permetessin al Tribunal fer justícia. Ambdós van fer contribucions molt importants al modern dret internacional.

Lauterpacht, que ha estat reconegut com la ment jurídica internacional més preclara del segle XX, fou el que va introduir per primer cop l'expressió "*crims contra la humanitat*".

Lemkin va introduir el concepte de "*genocidi*".

Tot això ho explica el també advocat i professor anglès de dret internacional Philippe Sands, al seu magnífic llibre –que em permeto recomanar- *Calle Este-Oeste*.

Actualment el professor Sands està promovent la creació d'un Tribunal internacional especial per jutjar als responsables pel crim d'agressió d'Ucraïna.

Hi ha moments en que determinats episodis desperten la consciència dels juristes i obliguen a reflexionar i estudiar nous conceptes legals, que impedeixen que aquestes inacceptables actuacions quedin impunes.

II.- Però tanquem el parèntesi i tornem a la celebració festiva de l'acte acadèmic.

Antonio Recio és Magistrat i des de l'any 2016, President de l'Audiència Provincial de Barcelona.

Forma part de la tradició de la nostra Acadèmia la presència de magistrats com a acadèmics.

Personalment ostento la medalla acadèmica "*Jaume de Montjuïc*", que entre els anys 1964 i 1986, la va ostentar el magistrat, que fou President de l'Audiència Territorial de Barcelona, Carlos Obiols i Taberner.

Crec sincerament que un dels principals actius de la nostra Corporació és la composició plural dels seus membres (advocats, notaris, jutges, professors i registradors), que enriqueix sens dubte els debats i els treballs acadèmics.

Antonio Recio és un jutge excel·lent que, a més d'una bona formació jurídica, reuneix els dos requisits, que el seu antecessor en el setial, és a dir el nostre acadèmic honorari que avui ens acompanya, Ignacio Sancho Gargallo, destaca: la cultura i la prudència.

Que Antonio Recio és una persona culta es desprèn del seu discurs, en el que per exemple cita a Cervantes i a Dickens.

I que és prudent, ho hem pogut constatar en el temps que ha sigut acadèmic electe, en el redactat del seu propi discurs, i en la contestació de la Vicepresidenta M^a Eugènia Alegret.

III.- Antonio Recio ens ha presentat un discurs magnífic sobre un tema de gran interès: La protección del heredero frente a las deudas de su causante.

Analitza la legislació catalana, i en particular l'article 461.18 C.c., que estableix que l'hereu respon de les obligacions del causant i de les càrregues hereditàries, no solament amb els béns relictos sinó també amb els seus béns propis.

Segueix l'esmentada norma en definitiva el principi de responsabilitat, basat en el dret romà "*ultra vires hereditatis*".

Quan vaig llegir aquest discurs amb referències a Bonfante, em van venir a la memòria les explicacions del que fou professor meu de Dret Civil Català a la Facultat, Dr. Miquel Casals Colldecarrera (que posteriorment fou degà de l'ICAB i president de l'Acadèmia).

Casals ens deia (en rima consonante):

"El heredero subentra, en fase de Bonfante, en el patrimonio del causante".

Considera el recipiendari que la responsabilitat de l'hereu amb els seus propis béns constitueix actualment una càrrega excessiva i proposa la corresponent reforma legislativa, de conformitat amb els codis civils d'altres països del nostre entorn, i de la legislació de l'Aragó, de Navarra i del País Basc.

Recio Córdova proposa per tant una reforma legislativa, i és aquest un dels objectius de l'Acadèmia segons els seus estatuts.

Conseqüentment estudiarem en el si de l'Acadèmia aquesta qüestió i obrarem en conseqüència.

La Vicepresidenta de l'Acadèmia M^a Eugènia Alegret ha contestat el discurs en nom de l'Acadèmia, i ho ha fet com sempre en els seus treballs, amb criteri, rigor

i precisió. Ha complert amb escriure l'encàrrec que li vam encomanar. Moltes gràcies M^a Eugènia.

Em correspon per tant felicitar a Antonio Recio i a M^a Eugènia Alegret.

Antonio Recio Córdova ha adquirit la plenitud de drets a la nostra Corporació.

Ocuparà, com ja s'ha dit, el setial del jurista, historiador, acadèmic, filòleg i polític del segle XVIII Antoni de Campmany i de Montpalau.

A les paraules del recipiendari sobre Campmany, voldria afegir-hi (permeteu-me una breu referència a la meua especialitat jurídica) que Campmany és considerat el primer historiador modern de dret mercantil.

Com també s'ha dit, Recio substituirà en el setial Antoni de Campmany al nostre acadèmic honorari Ignacio Sancho Gargallo, Magistrat de la Sala 1^a del Tribunal Suprem, excel·lent jurista i millor persona que juntament amb els professors Font Rius i Jiménez de Parga, van presentar ara fa 10 anys la meua candidatura a l'Acadèmia.

Estic convençut que la figura llunyana en el temps d'Antoni de Campmany i la molt més propera del Dr. Ignacio Sancho, han de servir com a referent en l'actuació, que serà sens dubte fructífera, del nou acadèmic.

Moltes gràcies a tots els presents i als que s'han connectat telemàticament per l'honor que ens han fet d'acompanyar-nos en aquest acte tan rellevant per a nosaltres.

Només em queda demanar-los un altre cop que em permetin, com a president d'aquesta Acadèmia, recordar que el dret, com deia el poeta romà amb formació jurídica Ovidi, està per protegir-nos i impedir que el més fort ho pugui tot.

I que la nostra obligació com a juristes és estudiar i treballar, per aconseguir que el dret s'imposi a Ucraïna, perquè la defensa del dret és un deure que tenim amb la societat.

Només així haurem complert la nostra tasca de vetllar per la justícia.

S'aixeca la sessió.